

[Ninn-Hansen]

særdeles mærkværdigt, hvis den sammensætning, regeringen nu har fået, bevirker, at regeringen ikke kan optræde på samme måde over for en oppositions saglige oplæg til forhandling om og løsning af et spørgsmål, der bør tyngre alle.

Vi er fortsat parate til en forhandling på grundlag af de synspunkter, vi har fremlagt. Vi er villige til at foretage ændringer, da vi er klar over, at der kan være bindinger. Men vi kan selvfølgelig ikke acceptere, at vi i forbindelse med en aftale om, hvad der skal ske, på forhånd også skulle acceptere det, som begge regeringspartier accepterede, nemlig at Christiania skal bestå. Men vi er villige til at samarbejde med regeringen og alle andre om en fastslåen af, hvad der skal gøres for at sikre politiet, at det kan have en naturlig og rimelig arbejdsmark til deres efterforskning også i Christiania og til at gøre en indsats, der betyder noget for bekæmpelsen af det meget, meget alvorlige narkotika-problem, der truer med at slå mange unge ud, ja, truer dem med at gå til grunde.

Tastesen (S):

Hr. Ninn-Hansens dagsorden giver udtryk for, at det konservative folkeparti vil gøre en indsats for, at ro og orden skal opretholdes. Det er nu min opfattelse, at justitsministerens redegørelse klart giver udtryk for, at man i forbindelse med narkotikakriminalitet vil prioritere indsatsen imod den internationale narkotikahandel og de følger, den har, meget højt, og det må være det væsentlige i forbindelse med denne debat.

Det er selvfølgelig prisværdigt, at det konservative folkeparti vil komme med en sådan dagsorden, men man kan fristes til at sige, at i 1971, da vi også havde et alvorligt narkotikaproblem med deraf følgende kriminalitet, var vi i en situation, hvor hr. Ninn-Hansen indtog en meget fremtrædende plads i den daværende regering, en tid var han endog forsvarsminister i forbindelse med udflytningen fra Bådsmandsstrædes kaserne. På det tidspunkt var der i al fald ting, der gjorde, at man afholdt sig fra at gribe ind for at opretholde det, som det konservative folkeparti nu kalder for den nødvendige ro og orden.

Jeg ved ikke, om jeg med formandens tilladelse må kalde hr. Voigts tale for en skraldespandstale.

Formanden:

Jeg synes ikke, vi skal bidrage til den forsimpning af tonen, som måske et enkelt parti har specialiseret sig meget stærkt i.

Tastesen (S):

Hr. formand, jeg vil så undlade at kalde talen ved det pågældende navn, men sige til hr. Voigt, at hygiejne står det måske ikke for godt til med alle steder i Christiania, det gør det måske heller ikke andre steder, men hr. Voigt burde være mere opmærksom på én ting, og det er, at her i livet er der ikke bare noget, der hedder hygiejne, for at menneskelig trivsel kan udvikle sig, men der er også noget, der hedder menthalhygiejne, og i den forbindelse er der en del mennesker, der har oplevet noget værdifuldt under deres ophold i Christiania.

Så må jeg sige til hr. Jens Møller, at det er en helt fejlagtig diagnose, når han kalder Christiania for noget i retning af et socialistisk eksperiment. Hr. Erhard Jakobsen var under debatten den 8. februar endnu optaget af den samme vildfarelse. Christiania har naturligvis intet som helst med socialistiske eksperimenter at gøre, men Christiania blev i en nødsituation en afspejling af nogle problemer, der fandtes ude i samfundet, og det blev, for at citere en præst, pastor Ole Jensen, en overlevelsesløsme for nogle mennesker, der var i en truet situation. Det ser også ud til, at man i Kirkens Korshær anlægger en anden vurdering af det med den kristne næstekærlighed, end man gør i kristeligt folkeparti.

Må jeg i øvrigt slutte med på socialdemokratiets og venstres vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager justitsministerens redegørelse til efterretning, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade også dette forslag indgå i de videre forhandlinger.